

2:11/12 Onlara: ‘Yeryüzünde fesat çıkarmayın’ denildiğinde: ‘Biz sadece ıslah edicileriz’ derler. Oysa onlardır asıl bozguncu; farkında bile değiller.

Kuran’ın kapağını açıp okumaya başlayan dikkatli ve önyargısız okurlar, bu kitabın çok ciddi uyarılarla başladığını fark ediyorlar. Kitabın başında yer alan “ahiret”, “kafir”, “iman” “takva” gibi kelimelerin çağrıştırdığı geleneksel anlamları aşır, Kitab’ın gerçekte yüklediği anlamlara ulaşabilenler, yapılan uyarıların ne anlama geldiğini fark ediyor.

Hayatının belirli bir dönemini dünya sisteminin işleyişi üzerine derinlemesine çalışan bir arkadaşım; sorunları tespit edip tatmin edici ve çelişkisiz bir çözüm yolu önerisi bulamayınca; “Tanrı’dan geldiğinin iddia ediyorlar; belki bir şeyler yazıyordur içinde” diyerek çaresizce kitaba bakmaya kara vermiş. Zihni “ıstılahi mana” dedikleri geleneksel öğretinin giydirdiği kavramlarla karışmamış olduğu için, Kitabın neyi ve kimleri eleştirerek ve neye karşı uyararak başladığını kavraması zor olmamış. Kendisi o gün bugündür bir Kur’an çalışır...

Yazının başında paylaştığım iki ayet biz “insanlığı” bir tehlikeye karşı uyarıyor. Yeryüzünde birileri bozgunculuk yaptıkları halde “ıslah edici” olduğunu iddia edecek... Peki biz “ıslah edici olan ile” aslında ıslah edici görünümünde olup bozgunculuk yapanı nasıl tanıyacağız?

Bu soruya pek çok cevap verilebilir. En azından oturup kafa yorulacak güzel bir konu. Ben size, bu yollardan birisi olarak “eleştirel düşünmeyi” önereceğim. Çünkü “yaldızlı, sihirli, büyü” sözlere kanmamak için eleştirel düşünebilmeyi bir yetenek olarak kazanmak şart.

Bu konuda çalışmalar yapan bir site var. Bence sık kullanılanlarınız arasına ekleyin ve faydalanın.

[SİTE LİNKİ](#)